

[Fuglsang.]

for Norge og Island, at den kunne føle sig tvunget til at benytte økonomiske og handelsmæssige midler, hvis fiskeriforhandlingerne udvikledes på en sådan måde, at det kan være til alvorlig skade for fællesmarkedets fiskere. Over for Sovjetunionen kunne man jo i aviserne se overskrifter som »EF truer nu Sovjet«, »EF stiller Sovjetunionen et ultimatum«, men hvem er de fiskere, man er så bekymret for? Er det de mange egentlige fiskere, der gennem deres arbejde henter føden på havet? Nej også her viser det sig, at EF er et redskab for stor-kapitalen. I hvis interesse var det, at England og de store fiskerinationer førte deres torskekrig mod det lille Island, for hvem fiskeriet var et eksistensspørgsmål? Det var jo i høj grad de multinationale fødevarerkoncerners interesser, de samme, som også trænger ind i dansk fiskeri og landbrug. Af Vesttysklands 95 store trawlere ejes de 58 af Unilever og henholdsvis 20 og 10 af andre store koncerner. Af Englands 300 trawlere ejes de 80 af et Unileverselskab og 164 af en anden stor koncern. EFs fiskeripolitik vil uvægerlig først og fremmest blive deres politik, ikke blot over for tredje-lande, men også over for de andre medlemslande. Det er vel også det, som gør, at både grønlandere og færinger føler sig en lille smule urolige, men det betyder jo også, at de nye, dyre inspektionsskibe ikke først og fremmest kommer til at varetage danske interesser.

Med hensyn til fiskeriet og dets udøvere udgør de lige så lidt som andre erhverv en helhed med fælles interesser. Det store flertal udgøres stadig væk af dem, man kalder havets husmænd. Det er fiskere, som lever af fiskeri, som i hvert fald formelt selv ejer deres redskaber og både. Over for dem og deres krav er vor stilling helt klar som over for alle arbejdende mennesker. Vi vil føre og støtte enhver politik, som går ud på at sikre dem rimelige leve- og arbejdsvilkår. Vi vil være med til at sikre afsætning af deres fangst og til mindstepriser, der giver dem en rimelig indkomst og dækning for deres omkostninger, men ikke på den måde, der efterhånden næsten er blevet symbolsk for fællesmarkedets fiskeri- og landbrugspolitik, ikke ved destruktion af fødemidler. Vi mener, at det både er i fiskernes og hele samfundets interesse at hjælpe fiskeriet til at gennemføre moderniseringer også gennem offentlige kreditter og til lave renter, men vi er ikke tilfredse med, at disse kreditter mere og

mere overlades til bankerne, bliver ydet på deres betingelser og med deres høje rentefod, hvor staten bare træder til som garant og ved for skatteydernes penge at skære renterne ned.

Vi er enige med SID om, at det af hensyn til fiskeriets fremtid er nødvendigt at gennemføre reguleringer, kvoteringer og begrænsninger. Vi ser positivt på den tanke, som den socialdemokratiske ordfører udtalte, nemlig om at indføre en slags bopælspligt for fiskere. Vi vil handle ud fra de egentlige fiskeres interesser og på bekostning af dem, hvis forhold til fiskeriet er af mere løs karakter.

Vi er ganske vist endnu ikke nået så langt som f. eks. England og Tyskland med hensyn til stordrift, men vi er på vej. Vi har de såkaldte trusseredere, for hvem fiskeriet i høj grad bygger på skattemæssige fiduser. Vi har selskaber som bl. a. Superfos, som driver fiske-mels-, olie- eller konserverfabrikker, og som ved selv at eje skibe vil sikre sig indflydelse over det primære led. Det er i høj grad disse kredse, som har råd til at investere i de store, kraftige både, som fortrinsvis fisker industrifisk, en fangst som fører til rovfiskeri, hvis ikke der føres kontrol med den. Derimod ved vi, at de mindre både især fisker konsumfisk. Så er der endelig de fiskere, som hverken ejer båd eller redskaber. Det er lønarbejdere, selv om de som partsfiskere arbejder under, man kan næsten sige, hvad der i dag er patriarkalske forhold, men også her er nye tider undervejs dels som følge af overgangen til stordrift, dels på grund af en prisværdig indsats fra SID. Vi mener også, at denne gruppes forhold bør sikres, også for på denne måde at sikre fiskeriet den nødvendige tilgang af arbejdskraft i fremtiden.

Svend Haugaard (RV):

Jeg vil gerne sige tak for redegørelsen, som måske ikke siger så voldsomt meget om de fremtidige muligheder, men det var nok også for meget forlangt, at man skulle kunne gøre det med de mange ubekendte, der jo stadig er. Det er en svær sag, når man på én gang skal klare både den totale ændring af fiskerigrænserne og kvoteringerne. Det er svært både for erhvervet og også for erhvervets minister. Jeg vil gerne sige til indledning, at jeg ikke deler den kritiske holdning, der er kommet fra flere af ordførerne her i dag. Jeg mener, at regeringen stort set har gjort det mulige. Det betyder ikke, at det er så godt, som vi kunne ønske det.